

עפ"ג 48459/10/22 - מדינת ישראל נגד מוחמד עבד אל האדי

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 48459-10-22 מדינת ישראל נ' אל האדי(אחר/נוסף)
תיק חיצוני: 381514/2021

בפני המערכת כבוד השופטים אלי אברבנאל, חיה זנדברג ומיכל שרביט
מדינת ישראל
נגד המשיב ע"י ב"כ עוה"ד שמואל ברזילאי
מוחמד עבד אל האדי (אחר/נוסף)
ע"י ב"כ עוה"ד מונא שיח אחמד

פסק דין

1. לפנינו ערעור על גזר דין שניתן ביום 14.9.2022 בבית משפט השלום בירושלים (כבוד הנשיא שמואל הרבסט) בת"פ 41482-05-21, שבגדרו נדון המשיב ל-60 ימי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, וכן למאסר על תנאי, התחייבות להימנע מעבירה וקנס בסך 4000 ₪, בגין הרשעתו בעבירה של הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות והשתתפות בהתפרעות.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן שהוגש במסגרת הסדר טיעון, במהלך חודש הרמדאן בחודש אפריל 2021, התרחשו בארץ ובמיוחד בירושלים אירועים רבים של תקיפת אזרחים ואנשי כוחות הביטחון על רקע לאומי וגזעני. ביום 12.5.2021 בשעות הבוקר התרחשו התפרעויות ברחבת הר הבית ובסמוך לה, אשר כללו השלכת אבנים ובקבוקים לעבר אנשי כוחות הביטחון ששהו במקום. בסמוך לשעה 05:55 ידה המשיב יחד עם שני מתפרעים נוספים, שתי אבנים לעבר כוחות הביטחון ממרחק של כ-50 מטר.

3. בגזר הדין נקבע כי עובר לאירוע האמור נפגע המשיב מכדור גומי שנורה לעברו. לאחר שסקר את טיעוני הצדדים ואת נסיבותיו האישיות של המשיב כעולה מתסקיר שירות המבחן, ועמד על השינוי לטובה שחל בו מאז מעצרו קבע בית המשפט:

"מעשיו של הנאשם חמורים בהיבטים שונים. הנאשם השליך שתי אבנים לעבר אנשי כוחות הביטחון בעיצומה של מערכה כוללת, ובכך פגיעתו אינה מתמצה רק באותן אבנים אלא היא מכוונת כלפי מוסדות המדינה בכללם. עם זאת, הנאשם אינו תושב ירושלים והוא הגיע לירושלים על מנת לחלק משכורות לעובדים שעובדים עמו, ובחר ללכת לרחבת הר הבית ושם הצטרף להתפרעות, ספג כדור גומי ברגלו ובמקום לעזוב את המקום, ידה אבנים".

בגזר הדין נקבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה עומד על 10-3 חודשי מאסר בפועל וכן ענישה נלווית. בית המשפט ציין עוד את החרטה שהביע המערער על מעשיו, קבע כי "כיום הנאשם נמצא במקום אחר, במסלול אחר ובדרך אחרת, ונדמה כי הוא טעם את טעמה של הדרך שאינה נכונה", ובשים לב לכך שעברו נקי מהרשעות קבע כי את עונשו יש להעמיד "על מקום הנמוך במקצת מהרף התחתון אשר נקבע".

4. המערער טוענת כי מתחם העונש ההולם שנקבע בגזר הדין סוטה מרמת הענישה הנוהגת וכי נכון היה להעמידו על 12-24 חודשי מאסר בפועל. עוד נטען כי לא הייתה כל הצדקה לחריגה מהמתחם, וכי גזר הדין "מקל באופן ניכר ברכיב המאסר, אינו משקף את נסיבות האירוע ואינו הולם את חומרת העבירות בעיתוי ביצוען".

5. ב"כ המשיב סומכת את ידיה על גזר הדין וטוענת כי אין עילה להתערבות בו. לטענתה בענישת המשיב יש לשים דגש על אורח חייו הנורמטיבי, עברו הנקי מהרשעות, וכן על השינוי שחל בו בעקבות התנהלות תיק זה. בהפנותה לגזרי דין בתיקי אחרים, טוענת ב"כ המשיב כי העונש שנגזר על המשיב אינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת. עוד נטען כי אין להעניש את המשיב בגין מעשיהם של אחרים בתקופת העבירה, יש לתת ביטוי למעצר הבית שבו שהה ולהגבלת תנאים שחלה עליו לאורך זמן, להודאתו ובעיקר לכך שהעבירה לא הייתה מתוכננת, אלא התרחשה אגב ביקור תמים של המשיב בהר הבית. לדבריה מדובר באדם המתגורר הרחק מירושלים, שאינו נוהג לבקר בה.

דיון והכרעה

6. דין הערעור להתקבל.

בעיצומם של אירועי אלימות מרובים בישראל ובירושלים, נטל המשיב חלק בהתפרעות שבמהלכה ידה שתי אבנים לעבר אנשי כוחות הביטחון. מדובר בבגיר כבן 24 בעת האירוע, אזרח ישראלי, אשר עבר את העבירה בעיצומם של אירועי אלימות רבים מאוד וחלקם חמורים, ובחר לבצע אותה בהר הבית - כשהוא מודע להשלכות העלולות להיגרם כתוצאה מהתלקחות אלימות במיוחד במקום זה. בצדק נקבע בגזר הדין כי פגיעתו של המשיב אינה מתמצה רק בפגיעה באנשי כוחות הביטחון, שכן התנהגותו "מכוונת כלפי מוסדות המדינה בכללם".

שגה בית המשפט קמא בקובעו כי עובר לידי האבנים נפגע המשיב מכדור גומי שנורה לעברו. עובדה זו נתונה במחלוקת בין הצדדים ואינה נזכרת בכתב האישום המוסכם שביסוד ההרשעה ומשכך עומדת בניגוד להסדר הטיעון, שלפיו בפרשת העונש אין להוסיף על עובדות כתב האישום. לכך יש להוסיף כי בעניינו של המשיב אין הצדקה לחריגה ממתחם העונש ההולם, ולהקלה בדינו, זאת בשים לב לכך ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו וממילא אין להצביע על הליכי שיקום חריגים המצדיקים זאת.

מהמקובץ ונוכח רמת הענישה של ערכאות הערעור שהוצגה לנו, עולה כי מתחם העונש ההולם שנקבע בעניינו של המשיב נמוך במידה ניכרת מזה שנכון היה לקבוע בגין העבירות שבהן הורשע, ובהתאם לכך העונש שנקבע לו נמוך במידה ניכרת.

נוכח חומרת העבירה ונסיבותיה והצורך להרתיע את המשיב ואת הרבים מביצועה וביצוע עבירות דומות לה, ולאחר שנתנו את דעתנו להודאתו של המשיב, לשינוי שחל בתפיסת עולמו, וכן לכך שחומרתן של העבירות בהן הורשע המשיב נמוכה במידת מה מחומרתה של עבירת תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, יעמוד עונש המאסר בפועל שנגזר על המשיב על 7 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו. יתר חלקי גזר הדין יעמדו בעינם.

לריצוי עונש המאסר יתייצב המשיב ביום 22.1.2023 עד השעה 10:00 בבית המעצר ניצן במתחם כלא איילון.

המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים, לשירות בתי הסוהר ולשירות המבחן למבוגרים.

ניתן היום, כ"ז כסלו תשפ"ג, 21 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.

מיכל שרביט,
שופטת

חיה זנדברג,
שופטת

אלי אברבנאל,
שופט